

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2024 р. №

Київ

**Про внесення змін до Порядку
здійснення державного контролю за міжнародними передачами
товарів військового призначення**

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести до Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506; 2004 р., № 44, ст. 2881; 2005 р., № 51, ст. 3197; 2006 р., № 22, ст. 1609; 2007 р., № 33, ст. 1338; 2008 р., № 36, ст. 1207, № 76, ст. 2566; 2010 р., № 1, ст. 21; 2012 р., № 5, ст. 174, № 40, ст. 1548, № 85, ст. 3463; 2014 р., № 74, ст. 2091; 2019 р., № 90, ст. 3000; 2022 р., № 25, ст. 1329), зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності через місяць з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2024 р. №

ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку здійснення державного контролю
за міжнародними передачами товарів військового призначення

1. Пункт 2 доповнити словами “(далі – Закон)”.

2. Пункт 3 викласти в такій редакції:

“3. Міжнародна передача товарів може здійснюватися суб’єктом здійснення міжнародних передач товарів, військовим формуванням, правоохоронним органом, органом чи підрозділом цивільного захисту України (далі – суб’єкт) або іноземним суб’єктом господарської чи іншої діяльності (далі – іноземний суб’єкт) за наявності у нього відповідного дозволу чи висновку Держекспортконтролю, зазначених у статті 15 Закону.

Держекспортконтроль вносить до єдиного державного інформаційного веб-порталу “Єдине вікно для міжнародної торгівлі” у формі електронних документів із створеним кваліфікованим електронним підписом видані дозволи та висновки (крім тих, що містять таємну інформацію), а також інформацію про їх скасування або зупинення дії в день видачі таких документів чи прийняття рішення про їх скасування або зупинення дії.

Замість дозволів та висновків, які містять таємну інформацію, до єдиного державного інформаційного веб-порталу “Єдине вікно для міжнародної торгівлі” у формі електронних документів з накладеним кваліфікованим електронним підписом в день видачі таких документів або скасування чи зупинення їх дії, передаються відкриті відомості про такі документи: назва (тип) документа, ким виданий (орган, установа, організація), ступінь секретності, дата видачі, реєстраційний номер.

Дозвіл чи висновок Держекспортконтролю на право здійснення відповідної міжнародної передачі товару військового призначення є підставою для передачі імпортеру (кінцевому споживачеві) експлуатаційної документації, спеціально розробленої для такого товару його розробником або виробником та необхідної для налагодження, експлуатації, використання цього товару за цільовим призначенням.”.

3. У пункті 4 слова “суб’єктами підприємницької діяльності” замінити словами “суб’єктами здійснення міжнародних передач товарів”.

4. Пункт 6 викласти в такій редакції:

“6. У разі переміщення товарів через митний кордон України їх митний контроль та митне оформлення здійснюються у порядку, встановленому законодавством України з питань митної справи.

Митне оформлення товарів здійснюється за умови надходження до митних органів від Держекспортконтролю з використанням механізму “єдиного вікна” відповідно до Митного кодексу України відповідного дозволу чи висновку або відомостей про дозвіл чи висновок, що містить таємну інформацію.

Паперові примірники дозволів чи висновків, виданих Держекспортконтролем, надаються до митних органів для здійснення митного оформлення товарів у випадках та порядку, визначених Митним кодексом України та Законом.”.

5. У абзаці першому пункту 9 слова “Не допускається експорт окремих товарів” замінити словами “Не допускається експорт, тимчасове вивезення або транзит окремих товарів територією України”;

6. Доповнити Порядок пунктом 9¹ такого змісту:

“9¹. Експорт, імпорт та транзит територією України товарів, зазначених у позиціях ML7.b.1, ML7.b.2, ML7.c списку, допускається тільки до або з держав-учасниць Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та про її знищення від 13 січня 1993 року, ратифікованої Законом України від 16 жовтня 1998 року № 187-XIV (далі – Конвенція) (Офіційний вісник України, 1998 р., № 42, ст. 1540), у разі, коли вони використовуються у дослідницьких, медичних, фармацевтичних, а також захисних цілях, які безпосередньо пов’язані із захистом від токсичних хімікатів та хімічної зброї, обсягом, виправданим такими цілями.”;

7. Пункт 11 викласти в такій редакції:

“11. Для отримання дозволу чи висновку на право експорту, тимчасового вивезення, імпорту, тимчасового ввезення та реекспорту товарів суб’єкт або іноземний суб’єкт надсилає до Держекспортконтролю лист, до якого додаються:

заява за встановленою Мінекономіки формою;

відомості про наявну у поданих разом із заявою документах інформацію з обмеженим доступом (комерційну таємницю), порядок її обігу та згоду на її передачу органам державної влади та іншим державним органам, які залучені до міжвідомчого узгодження в цілях експортного контролю і захисту національних інтересів;

відомості про виробника/розробника товару, а саме організаційно-правова форма та повне найменування, торговельна марка, фактичне місце знаходження, сфера діяльності.

Для отримання відкритого або генерального дозволу чи висновку документи, передбачені абзацами другим і п'ятим пункту 14 та другим і третім пункту 22 цього Порядку, до листа не додаються, а подаються суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів до Держекспортконтролю разом із звітами про використання дозволу чи висновку, зазначеними у пункті 28 цього Порядку.

У разі коли суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів або іноземний суб'єкт, який здійснює імпорту товарів, є посередником, разом із зазначеними у цьому пункті документами до листа додається оригінал документа, оформлений чи підтверджений уповноваженим державним органом держави-призначення товарів, у якому кінцевий споживач підтверджує право такого суб'єкта на постачання йому товарів. Якщо участь посередника у виконанні зовнішньоекономічного договору (контракту) щодо постачання товарів кінцевому споживачеві визначена у поданому разом із заявою сертифікаті кінцевого споживача, імпортному сертифікаті або іншому документі, оформленому чи підтвердженому уповноваженим державним органом держави-призначення товарів, зазначений документ може не надаватися.

У разі коли постачання товарів кінцевому споживачеві здійснюється через посередників, до листа додаються оригінали документів, які містять зобов'язання кожного посередника щодо передачі товару іншому посереднику або кінцевому споживачеві, визначеному в сертифікаті кінцевого споживача, імпортному сертифікаті або іншому документі, та документ, який підтверджує повноваження кожного посередника на здійснення зовнішньоекономічної операції з товарами, виданий уповноваженим державним органом держави, на території якої зареєстрований зазначений посередник, або інший документ, який підтверджує такі повноваження відповідно до законодавства цієї держави.

З метою прийняття обґрунтованого рішення щодо можливості надання відповідного дозволу або висновку Держекспортконтроль звертається із вмотивованим запитом про надання додаткових відомостей та/або документів, необхідних для вирішення завдань, визначених статтею 11 Закону, до суб'єкта або іноземного суб'єкта, який подав заяву.

Строк розгляду заяви про надання дозволу чи висновку на право здійснення відповідної міжнародної передачі товарів визначені статтею 15 Закону.

Розгляд заяв суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів про отримання дозволів/висновків на здійснення експорту, тимчасового вивезення або транзиту товарів до держав, стосовно яких встановлено часткове ембарго або обмеження на постачання таких товарів, виходячи з міжнародних зобов'язань України, інтересів національної безпеки, здійснюється із залученням МЗС,

Міноборони, СБУ, розвідувальних органів України та Міжвідомчої комісії з політики військово-технічного співробітництва та експортного контролю шляхом отримання інформації з питань, віднесених до їхньої компетенції.

Розгляд заяв суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів про отримання дозволів та висновків на здійснення експорту, тимчасового вивезення, транзиту переносних зенітно-ракетних комплексів, включаючи завершені комплекси, компоненти та запасні частини до них, моделі, тренажери та імітатори, відповідні технології та послуги, здійснюється із залученням МЗС, СБУ та розвідувальних органів України.

У разі необхідності продовження строку розгляду заяви, для опрацювання відомостей та/або документів, зазначених у абзаці восьмому цього пункту, або за обґрунтованим зверненням суб'єкта чи іноземного суб'єкта, який подав цю заяву, Держекспортконтроль може продовжити зазначений строк в межах граничного строку визначеного статтею 15 Закону.

З метою міжвідомчого узгодження питання про можливість надання дозволу або висновку на здійснення міжнародної передачі товарів міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та державні органи у строк, що не перевищує 20 днів від дня отримання запиту Держекспортконтролю надають інформацію, віднесу до їх компетенції, про наявність або відсутність заперечень щодо можливості здійснення міжнародної передачі товарів. У разі ненадходження у зазначений строк інформації про наявність або відсутність заперечень щодо міжнародної передачі, Держекспортконтроль приймає рішення щодо надання дозволу чи висновку на підставі наявної у нього інформації.

У разі виникнення потреби в отриманні додаткової інформації (про відповідність міжнародної передачі товарів національним інтересам України, про ризики можливого відхилення від заявленого кінцевого використання товарів, для перевірки кінцевого споживача товарів чи посередників або про доцільність проведення консультацій з відповідними органами держав - учасниць міжнародних режимів експортного контролю) міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та державні органи у строк, що не перевищує 15 днів від дня отримання відповідного запиту Держекспортконтролю надають інформацію з поставлених у запиті питань, віднесених до їхньої компетенції, про можливість здійснення міжнародної передачі товарів. Якщо надання інформації потребує більш тривалого терміну, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та державні органи письмово повідомляють про це Держекспортконтроль із зазначенням підстав для продовження терміну та визначають додатковий термін для надання висновку, який не може перевищувати 15 днів. У такому разі інформація надається у термін, що не перевищує 30 днів.

Документи, що подаються Держекспортконтролю, мають бути складені державною мовою. До документів, складених іноземною мовою, обов'язково

додається їх засвідчений в установленому порядку переклад на українську мову.”.

8. Доповнити Порядок пунктом 11¹ такого змісту:

“11¹. У разі якщо предметом міжнародної передачі є хімікати, у документах, зазначених у пунктах 11, 14 та 22 цього Порядку, повинні бути зазначені хімічна назва, структурна формула та реєстраційний номер товару за міжнародним довідником “Chemical abstracts service”, якщо такий номер йому присвоєно.”.

9. Пункти 12 – 14 викласти в такій редакції:

“12. Заява про надання дозволу чи висновку на право здійснення відповідної міжнародної передачі товарів залишається без розгляду у випадках, визначених у статті 16 Закону.

13. Заява і документи, які суб’єкт подає Держекспортконтролю для отримання дозволу чи висновку, повинні містити повну та достовірну інформацію про експортера, імпортера, комітента(ів), посередника(ів), кінцевого споживача товарів, власника(ів) товарів, про товари та порядок їх міжнародної передачі, про кінцеве використання цих товарів, а також оригінали документів про гарантії щодо їх використання виключно у заявлених цілях.

Достовірність та повнота зазначеної інформації засвідчується в установленому законодавством порядку підписом керівника суб’єкта чи уповноваженої ним особи.

14. Разом із заявою про надання дозволу на право експорту товарів, крім документів, зазначених у пункті 11 цього Порядку, суб’єкт подає:

1) оригінали документів про зобов’язання та гарантії іноземного суб’єкта-кінцевого споживача стосовно імпортованих товарів;

2) документ, який підтверджує повноваження іноземного суб’єкта-імпортера на здійснення зовнішньоекономічних операцій з товарами, виданий уповноваженим державним органом держави, на території якої зареєстрований цей іноземний суб’єкт або документ, який підтверджує такі повноваження відповідно до законодавства цієї держави;

3) документ за підписом керівника експортера або уповноваженої ним особи, який містить інформацію про походження товарів, а саме про їх власника на момент подання заяви, а також про те, чи були ці товари раніше імпортовані в Україну та чи надавались документи про гарантії щодо їх кінцевого використання.

Якщо експортер не є виробником товару, до зазначеного документа додається засвідчена в установленому законодавством порядку керівником чи уповноваженою ним особою копія документа, що підтверджує набуття права власності на цей товар.

Якщо товар не є власністю експортера (експортером є посередник), до зазначеного документа додається засвідчена в установленому законодавством порядку керівником чи уповноваженою ним особою копія договору комісії, доручення, агентського договору, договору консигнації, брокерського договору, дистриб'юторського договору, договору транспортного експедирування, що підтверджує право експортера вчиняти дії з товаром;

4) довідку про належність товарів до матеріальних носіїв секретної інформації та грифу секретності цих носіїв;

5) засвідчену в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб'єкта копію зовнішньоекономічного договору (контракту) на експорт зазначених у заяві товарів.

Зобов'язання та гарантії іноземного суб'єкта-кінцевого споживача стосовно імпортованих товарів повинні бути надані у вигляді сертифіката кінцевого споживача, імпортного сертифіката або іншого документа, в якому містяться:

відомості про кінцевого споживача товарів, їх експортера, найменування та кількість товарів, кінцеве призначення та місце використання;

зобов'язання використовувати отримані товари виключно в цілях, визначених у пункті 9¹ цього Порядку, подається у разі здійснення експорту товарів, зазначених у позиції ML7.b.1, ML7.b.2 або ML7.c списку;

зобов'язання використовувати отримані товари тільки у заявлених цілях, які не стосуються створення хімічної зброї або будь-якої іншої діяльності, забороненої Конвенцією, подається у разі здійснення експорту товарів, зазначених у позиції ML7.b.3 списку;

зобов'язання не реекспортувати і не передавати будь-кому отримані товари без попередньої згоди на це експортера та Держекспортконтролю, або що такі товари призначені для власних потреб кінцевого споживача, не пов'язаних з їх реекспортом чи передаванням, а у разі здійснення експорту товарів, зазначених у позиції ML7.b.1, ML7.b.2 або ML7.c списку, – зобов'язання не реекспортувати ці товари.

У документі, який містить зобов'язання та гарантії іноземного суб'єкта, повинні бути зазначені хімічна назва, структурна формула та реєстраційний номер товару за міжнародним довідником "Chemical abstracts service", якщо такий номер йому присвоєний (у разі експорту хімікатів)."

10. Доповнити Порядок пунктом 14¹ такого змісту:

"14¹. Експорт та реекспорт переносних зенітно-ракетних комплексів, включаючи завершені комплекси, компоненти та запасні частини до них, моделі, тренажери та імітатори (вироби), відповідні технології та послуги здійснюються тільки за разовим дозволом в інтересах уряду іноземної держави або установи, уповноваженої урядом іноземної держави.

Для отримання такого дозволу до Держекспортконтролю подаються документи, зазначені у пунктах 11 і 14 цього Порядку, та відомості про серійні номери виробів, зазначених у абзаці першому цього пункту.

Зобов'язання та гарантії іноземного суб'єкта – кінцевого споживача стосовно імпортованих товарів повинні бути надані у вигляді сертифіката кінцевого споживача, засвідченого урядом держави кінцевого споживача, імпортного сертифіката або іншого документа, легалізованого МЗС, в якому містяться такі зобов'язання:

не реекспортувати і не передавати будь-кому отримані товари без попередньої письмової згоди на це експортера таких товарів та Держекспортконтролю;

надати оригінал сертифіката підтвердження доставки товарів, виданий уповноваженим державним органом держави кінцевого споживача, із зазначенням серійних номерів виробів, зазначених у абзаці першому цього пункту;

вживати заходів для безпечного зберігання, поводження, транспортування та використання товарів, а також для знешкодження або знищення надлишкових запасів з метою запобігання будь-якого несанкціонованого доступу до товарів або їх використання;

забезпечувати захист інформації, яка містить відомості, що становлять державну таємницю, відповідно до двосторонніх домовленостей;

надати експортеру або відповідним державним органам України згоду, на проведення перевірки факту доставки товарів кінцевому споживачеві та проведення перевірок використання за призначенням товарів, що експортуються з України, про що має бути зазначено в зовнішньоекономічному договорі (контракті);

здійснювати облік виробів, зазначених у абзаці першому цього пункту, за серійними номерами, зокрема використаних або пошкоджених у мирний час;

невідкладно інформувати експортера та Держекспортконтроль про будь-яке порушення наданих гарантійних зобов'язань, у тому числі про несанкціоноване використання, втрату або викрадення імпортованих товарів.”

11. Пункт 17 викласти в такій редакції:

“17. Реекспорт товарів здійснюється згідно з порядком, передбаченим для їх експорту. При цьому, крім документів, зазначених у пунктах 11 і 14 цього Порядку, до заяви додаються документи, які підтверджують відсутність обмежень на реекспорт товарів з боку експортера цих товарів в Україну або уповноваженого державного органу держави-експортера цих товарів в Україну, у разі якщо одержання зазначених підтверджуючих документів було передбачено наданими під час імпорту цих товарів в Україну гарантіями.

Передача на території України іншому кінцевому споживачеві товарів, які були імпортовані в Україну, здійснюється за письмовим погодженням Держекспортконтролю за згодою експортера таких товарів, та/або уповноваженого державного органу держави-експортера, у разі якщо одержання такої згоди було передбачено наданими гарантіями. Для отримання зазначеного погодження кінцевий споживач товарів, який має намір передати імпортовані товари іншому кінцевому споживачеві, надсилає до Держекспортконтролю лист із стислим викладенням мети звернення, до якого додаються документ, що підтверджує згоду експортера та/або уповноваженого державного органу держави-експортера на подальшу передачу товару іншому кінцевому споживачеві на території України (якщо одержання такої згоди було передбачено наданими гарантіями), оригінал сертифіката кінцевого споживача, оформленого новим кінцевим споживачем, якому передаються товари, відомості про раніше оформлені для цих товарів дозвіл на їх імпорт та документи про гарантії. Якщо постачання товарів кінцевому споживачеві здійснюється через посередників, також додаються документи, які підтверджують право посередника на постачання товару кінцевому споживачеві та зобов'язання кожного посередника щодо передачі товару іншому посереднику або кінцевому споживачеві.

Підставою для відмови в наданні згоди на передачу іншому кінцевому споживачеві товарів, які були імпортовані в Україну є ненадання документів визначених в абзаці другому цього пункту.

Передача іншому кінцевому споживачеві експортованих з України товарів здійснюється за письмовою згодою Держекспортконтролю та експортера цих товарів. Для одержання зазначеної письмової згоди експортер товарів надсилає до Держекспортконтролю лист із стислим викладенням мети звернення, до якого додаються:

засвідчена підписом уповноваженої особи іноземного суб'єкта, який був визначений кінцевим споживачем під час експорту товарів з України, та/або уповноваженим державним органом держави, у якій він зареєстрований, копія сертифіката кінцевого споживача або іншого документа, що містить зобов'язання та гарантії стосовно використання цих товарів, оформленого новим кінцевим споживачем, якому передаються товари;

відомості про відповідні документи, що раніше були оформлені стосовно цих товарів і передбачають можливість їх подальшої передачі іншому кінцевому споживачеві.”.

12. У пункті 18:

абзац третій викласти в такій редакції:

“засвідчені в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб'єкта або іноземного суб'єкта копії документів, згідно з якими здійснюється тимчасове вивезення товарів (запрошення для участі у виставці або

ярмарку, зовнішньоекономічного договору (контракту), угоди з іноземним партнером;”;

доповнити пункт після абзацу третього абзацами такого змісту:

“довідка про належність товарів до матеріальних носіїв секретної інформації та грифу секретності цих носіїв;

зобов’язання уповноваженого державного органу – організатора виставки щодо забезпечення належного зберігання та транспортування виробів із зазначенням їх серійних номерів подається у разі тимчасового вивезення виробів, зазначених у абзаці першому пункту 14¹ цього Порядку.

Тимчасове вивезення товарів, зазначених у абзаці першому пункту 14¹ цього Порядку, здійснюється за разовими висновками.”.

13. Абзаци другий та третій пункту 19 викласти в такій редакції:

“копії документів, на підставі яких здійснюється тимчасове вивезення товарів, засвідчені в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб’єкта або іноземного суб’єкта.

У разі, якщо тимчасове вивезення товарів здійснюється військовими формуваннями України відповідно до рішення Президента України про їх участь у багатонаціональних навчаннях за межами України, зазначене вказується у листі;

довідка щодо належності товарів, що передбачається для тимчасового вивезення, до матеріальних носіїв секретної інформації та грифу секретності цих носіїв.”.

14. У пункті 22:

абзац другий викласти в такій редакції:

“засвідчена в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб’єкта копія зовнішньоекономічного договору (контракту) на імпорт зазначених у заяві товарів, а у разі, коли імпортером є підприємство-посередник, – засвідчена в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб’єкта або іноземного суб’єкта копія договору комісії, доручення, агентського договору, договору консигнації, брокерського договору, дистриб’юторського договору, договору транспортного експедирування;”;

доповнити пункт абзацами такого змісту:

“оригінал документа про зобов’язання кінцевого споживача використовувати товари, які імпортуються в Україну, виключно в цілях, визначених у пункті 9¹ цього Порядку, не пов’язаних з їх реекспортом чи передаванням, – подається у разі здійснення імпорту товару, зазначеного у позиції ML7.b.1, ML7.b.2 або ML7.c списку;

оригінал документа про зобов'язання кінцевого споживача використовувати отримані товари лише у заявлених цілях, які не стосуються створення хімічної зброї або будь-якої іншої діяльності, забороненої Конвенцією, – подається у разі здійснення експорту товарів, зазначених у позиції ML7.b.3 списку;

відомості про серійні номери виробів та документ, яким кінцевий споживач підтверджує ведення ним їх пономерного обліку, – подається у разі імпорту виробів, зазначених у абзаці першому пункту 14¹ цього Порядку.”.

15. Друге речення пункту 23 після слів “надаються суб’єкту” доповнити словами “здійснення міжнародних передач товарів”.

16. Пункт 25 викласти в такій редакції:

“25. Тимчасове ввезення товарів для проведення навчань військовими формуваннями, правоохоронними органами, органами та підрозділами цивільного захисту України, якщо це не передбачає переходу права власності на товари, здійснюється за наявності позитивного висновку Держекспортконтролю. До листа про надання висновку, крім документів, зазначених у пункті 11 цього Порядку, подаються копії документів, на підставі яких здійснюється тимчасове ввезення товарів, засвідчені в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб’єкта або іноземного суб’єкта.

У разі, якщо тимчасове ввезення товарів здійснюється відповідно до рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України, схваленого в установленому порядку Верховною Радою України, або міжнародного договору України, згода на обов’язковість якого надана Верховною Радою України, зазначене вказується у листі.”.

17. Доповнити Порядок пунктом 25¹ такого змісту:

“25¹. Для отримання висновку на тимчасове ввезення товарів, зазначених у абзаці першому пункту 14¹ цього Порядку, суб’єкт здійснення міжнародних передач товарів надсилає до Держекспортконтролю лист, до якого додаються документи, зазначені у пункті 23, 24 або 25 цього Порядку, а також відомості про серійні номери виробів та документ, яким кінцевий споживач підтверджує ведення ним їх пономерного обліку.”.

18. У пункті 27:

в абзаці першому слова “суб’єкт або іноземний суб’єкт” замінити словами “суб’єкт здійснення міжнародних передач товарів або іноземний суб’єкт”;

в абзаці третьому слова “засвідчена копія” замінити словами “засвідчена в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб’єкта або іноземного суб’єкта копія”;

в абзаці четвертому слова “засвідчені копії” замінити словами “засвідчені в установленому законодавством порядку уповноваженою особою суб’єкта або іноземного суб’єкта копії”;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

“Відомості про наявну у поданих разом із заявою документах інформацію з обмеженим доступом (комерційну таємницю), порядок її обігу та згоду на її передачу державним органам, які залучені до міжвідомчого узгодження в цілях експортного контролю і захисту національних інтересів.”.

19. Пункт 28 викласти в такій редакції:

“Суб’єкти, які отримали дозвіл, подають до Держекспортконтролю звіти про фактично здійснений (частково здійснений) експорт чи імпорт товарів, визначених у таких документах, та про використання зазначених товарів у заявлених цілях, а у разі, коли дозвіл не було використано, – інформують про це Держекспортконтроль. Строки подання звітів зазначаються у дозволі.

Форми звітів, строки їх подання та строки інформування про невикористання дозволу визначаються Мінекономіки.”.
